

LA PETITA FLORENCIA

Carles Mallart

EMPRESARI TURÍSTIC

Raons professionals em varen portar a Bolonya el cap de setmana passat. Acabada la feina veig que a 80 km amb tren hi ha Florència (Firenze). Dit i fet. Si et mires la ciutat, te'n vas al riu i observes els ponts et fa pensar amb Girona. Les dues tenen uns 2.000 anys d'història. I quan passeges pels carrers de Firenze, un que s'estima Girona i per extensió el Barri Vell, es pregunta: Què podríem fer per la nostra ciutat? És cert que els últims 30 anys s'han fet moltes coses bones, però últimament ens manquen noves idees, noves iniciatives i sobretot donar contingut a les pedres milenàries del Barri Vell.

El visionari **Joaquim Nadal**, amb els seus molts encerts i algunes errades, va saber adreçar la degradada situació d'aquesta part tant important de la ciutat i, a més, fer moltes actuacions municipals de les que avui en gaudim. Ens manca, tant per part dels poders públics com de la iniciativa privada, que no

s'aturi la maquinària de donar vida al Barri Vell.

A Firenze més de cent marques comercials internacionals hi estan instal·lades. A Girona en tenim una dotzena, bàsicament a l'Eixample. Caldria procurar que en els propers anys la resta de marques s'instal·lessin al Barri Vell. El mateix pels bons restaurants, però al cor del cas antic, i sobretot donant suport al comerç i als negocis ja establerts i autòctons. Amb això aconseguiríem l'«efecte Firenze».

I les excursions que ens visiten al Punt de Benvinguda de les 10 del matí a 5 les de la tarda, de març a octubre, s'hauria d'aconseguir que fossin, mínim, de 2-3 dies, que es quedessin a dormir, anessin a restaurants, de compres... Com a element bàsic, gaudir, descobrir i pagar la ciutat tot l'any.

Vaig observar excursions de xinesos, japonesos, anglesos, russos... que es quedaven diversos dies. Per què no a Girona? I tot connectat i integrat amb el tema Dalí, Gala, Peratallada, Besalú. Però amb el gruix de l'estada a Girona.

Pel que fa a les terrasses dels bars i restaurants, la nova llei del tabac canviarà els hàbits i els negocis de restauració. Alguns hauran de tancar. Si a tot Europa amb climes de fred extrema tenen les terrasses tot l'any obertes, amb estufes i mantes... per què no a Girona que tenim millor clima? A la Girona antiga s'hauria de poder posar vidres late-

als, un enfustissat aixecat uns centímetres al terra, paraigües blancs, llums de fosa... Cada terrassa seria una obra d'art. I sobretot vida per a la ciutat.

Firenze es un autèntic museu al carrer en tots sentits. Per què a Girona, amb l'ajut de les institucions, però fet des de la iniciativa privada, no col·loquem plaques amb escrits singulars, elements, escultures? No és tan car. Seria en totes i a cada una de les dotzenes de cases, racons i places on des de fa 2.000 anys, via la història, llegendes, misteris o contes hi varen passar coses, fets, activitats. Segur que molts historiadors de la ciutat i guies turístics, que n'hi han i bons, ajudarien en aquesta tasca. Els gironins i els turistes podrien visualitzar molt millor aquests anys de pedres, aigua, matèria i memòria. Per què no repensem el nostre únic, singular i estimat Call Jueu? Per què no posem *leds*, que canviïn de colors, i que no gasten, tant interns com externs, a tots els ponts de la ciutat i d'altres elements singulars?

A Firenze, a la zona de vianants tenen contenidors de brosses, cartró, vidre... i hi passen almenys dos cops al dia, també els diumenges, amb petits camionets. Per què al nostre Barri Vell no pensem en eliminar la recollida «porta a porta»? És una imatge molt negativa pels qui hi viuen i els que volen gaudir d'un passeig de nit.

Ja per acabar, avui en dia per Internet o viatjant, és molt fàcil trobar noves i excel·lents idees, el difícil és posar-les en marxa. Algú s'atreveix a repensar la ciutat?